

Zadnja ptica, ki jo je dodala na svoj seznam opaženih vrst, je bila **ZAKRINKANA VANGA** (*Calicalicus rufocarpalis*).

foto: Wikipedia

tetrako (*Xanthomixis apperti*), a je na vožnji proti narodnemu parku Zombitse-Vohibasia voznik minibusu, v katerem je potovala, izgubil nadzor nad vozilom, ki se je zatem prevrnilo. Nesreče edina od potnikov ni preživela. Takšen konec svojega življenja je omenjala že v pismih svojim domačim in prijateljem, in zdel se ji je povsem sprejemljiv.

NA SEZNAMU KAR 8398 VRST PTIC

Phoebe Snetsinger je v svojem življenju videla 8398 vrst ptic, kar je bilo skoraj 85 % vseh do takrat znanih vrst ptic na svetu. To je bilo več, kot jih je videl kdorkoli pred tem. Ta številka je bila v kasnejših letih še nekajkrat presežena. Verjetno se marsikdo od vas strinja z njeno izjavo: »Opazovanje ptic je najboljša in najbolj razburljiva dejavnost na svetu, ki se nikoli ne konča,« ter z modrostmi, ki jih je predala svojim otrokom: »Naj vas ne bo strah, raziskujte, živite polno življenje in na polno uživajte v posebnih trenutkih – kajti ti pridejo le enkrat v življenju.«

 IZ ZBIRK
PRIRODOSLOVNEGA
MUZEJA SLOVENIJE

Rdečeperuti škorčevcevec

// Al Vrezec

Čeprav so v ornitološki zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije večinoma primerki iz domače avifaune, se je v teku stoletij v zbirki nabralo tudi nekaj primerkov z drugih celin. Med njimi tudi pet iz Severne Amerike. Tako v zbirki hranimo primerek samca rdečeperutega škorčevca (*Agelaius phoeniceus*) iz Združenih držav Amerike z inventarno številko PMSL - 5585, ki ga je leta 1897 zbral dr. Holub. Čeprav o zbiralcu nimamo veliko podatkov, pa je konec 19. stoletja dr. Holub v ornitološko zbirko prispeval več preparatov severnoameriških in afriških ptic. Rdečeperuti škorčevcevec sodi v značilno ameriško družino škorčevcev (Icteridae), ki v Evropi nima domorodnih predstavnikov. Vrsta pa je zanimiva tudi zaradi tega, ker se pri njej pojavljajo tako monogamne kot poligamne paritvene zveze. Močnejši samci namreč prvi priletijo v gnezditvene prerije, kjer zasedejo teritorije, ki jih potem srdito branijo pred tekmeci. Viri okolja so namreč v preriji točkovno razporejeni, zato je gnezditveni uspeh samca odvisen predvsem od tega, kako bogat teritorij ima. Samice pa samce izbirajo po njihovem teritorialnem bogastvu. Samci s teritoriji, izjemno bogatimi s hrano, lahko na svoje območje privabijo po več samic, s katerimi se pari in ustvari gnezda, medtem ko samcem na revnih teritorijih lahko ne uspe privabiti niti ene samice. Najuspešnejši samci imajo tako lahko tudi do 15 samic. Temu načinu paritvene strategije, pri čemer je poliginičnost ali mnogoženstvenost samca odvisna od virov okolja, strokovno pravimo »pražni model poliginije«.

foto: Ciril Milnar Cic